

Một bài hát
5/12/101
K.E. Nguyễn

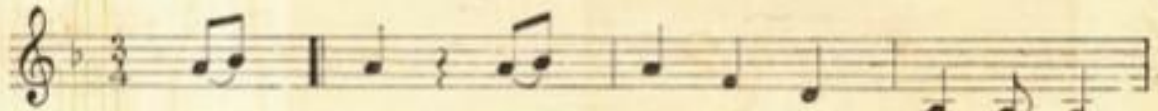
CÔ BẠCH TUYẾT

CẢNH HOA CHIỀU

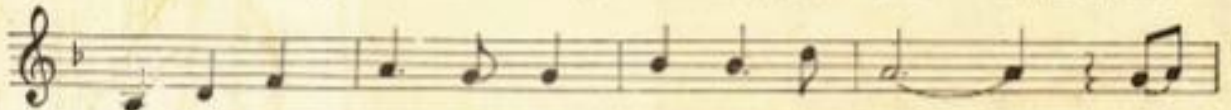
NHẠC VÀ LỜI
SONG - NGỌC

Chỉ lại một chiều
Buồn tẻ tôi . . .
S.N.

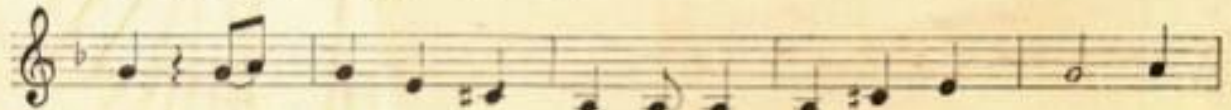
WALTZ Thương-cầm

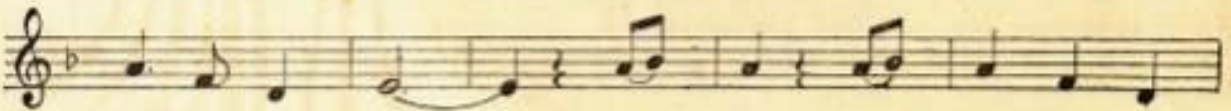
Những khi gió đông gieo lạnh lòng, đường chiều

hoàng hôn soi bóng dịu dàng như khói nhớ thương. Gió

gieo, cảnh hoa rơi tiêu điều ngập ngừng cảm chân lữ khách luyến

tiếc thương đời hoa. Tiếc thương cảnh hoa rơi trên

ẤN PHẨM CỦA ĐIỆN - HỒNG XUẤT BẢN
110-4 ĐẠI - LỘ LỄ - LỢI SÀI GÒN

CẤM TẮT CẢ MỌI SỰ IN LẠI, NẾU CẦN
XIN THƯƠNG LƯỢNG VỚI NHÀ XUẤT BẢN

đôi ngậm ngùi vui thân muốn lối, dù rằng hoa không muốn rời !

Cánh hoa, cánh hoa rơi trong chiều nghẹn ngào hơn cơn gió

tôi ngắt cánh hoa tan rồi !... Ai có đơn bơ

vơ trong chiều nay. Dòng chân đây trông lá hoa chiều

bay. Nghe tâm tư như thương cho đời ai, nhạt màu

hương ổi, tiếc thương khôn lường ! Gió ơi ! Gió đồng thời không

về, để lòng người không bằng giá, lạnh lùng không vương xác hoa .

Gió ơi ! Gió ơi thôi không về để ngàn đời không u

ối những cánh hoa trong đời

NHẠC PHẨM CẢNH HOA CHIỀU CỦA SONG NGỌC DO DIỄN HỒNG XUẤT BẢN VÀ GIỮ BẢN QUYỀN NIÊN KHÓA 1960 1961 NGOÀI NHỮNG BẢN THƯỜNG CÒN IN THÊM 20 BẢN ĐỂ TẶNG